

Külastusõpetuse sõnum, jaanuar 2012

Teenimine ja üksteise üle valvamine külastusõpetuse kaudu

Tutvuge sõnumiga ja arutage seda õdedega, keda külastate. Esitage küsimusi. Küsimused ja vastused neile aitavad õdedel tugevamaks saada ja annavad Abiühingule olulise koha teie enda elus.

„Ligimesearmastus [tähendab] midagi palju enam kui heategevus,“ õpetas President Henry B. Eyring, esimene nõuandja Esimeses Presidentkonnas. „Ligimesearmastus sünnib usust Issandasse Jeesusesse Kristusesse ja avaldub, kui Tema lepitus liikmete südameid kujundab.”¹ Abiühingu õdede puhul võib külastusõpetust nimetada ligimesearmastuse rakenduseks tegelikkuses, oluliseks viisiks, kuidas väljendada oma usku Päästjasse.

Külastusõpetuse kaudu – kui võtame ühendust iga õega, jagame evangeeliumi sõnumit ning õpime tundma tema ja ta perekonna vajadusi – saame üksteisel silma peal hoida. „Külastusõpetusest saab Issanda töö, kui meie tähelepanu on suunatud inimestele ja mitte protsentidele,“ selgitas Julie B. Beck, Abiühingu üldjuhataja. „Reaalselt ei saa külastusõpetus kunagi otsa. See on rohkem eluviis kui ülesanne. Ustavalt külastusõpetajana teenides tõestame, et oleme jüngrid.”²

Kui hoolitseme järjepidevalt ja palvemeelselt, saame teada, kuidas iga üksikut õde ja tema perekonda paremini teenida ning aidata. Teenimisel on mitmeid viise – mõned nõuavad rohkem aega, mõned vähem. President Thomas S. Monson õpetas: „Sageli on teise toetamiseks ja õnnistamiseks vaja vaid väikest teenet: mõnd küsimust tema pere kohta, julgustavat sõna, siirast komplimenti, väikest tänukirja, lühikest telefonikõnet. Kui me oleme tähelepanelikud ja asjadega kursis ning toimime vastavalt õhutustele, mis meile tulevad, võime saata korda palju head. ... Abiühingu tohtu külastusõpetajate väe poolt korda saadetud heategusid on võimatu kokku arvata.”³

Pühakirjakohad:

Jh 13:15, 34–35; 21:15; Mo 2:17; ÕL 81:5; Ms 1:39

Meie ajaloost

1843. aastal oli Kirikul Illinoisi osariigis Nauvoos neli kogudust. Tollesama aasta juulis määrasid Abiühingu juhid igale kogudusele neljast õest koosneva külastuskomisjoni. Külastuskomisjoni ülesandeks oli muuhulgas hinnata vajadusi ja koguda annetusi. Abiühing kasutas neid annetusi abivajajate aitamiseks.⁴

Kuigi külastusõpetajad ei kogu enam annetusi, lasub neil endiselt vastutus olla kursis inimeste vajadustega – usuga seonduvate ja ajalikega – ja teha tööd, et need vajadused saaksid kaetud. Abiühingu teine üldjuhataja Eliza R. Snow (1804–1887) on õpetanud: „Õpetajal ... peaks olema nii palju Issanda vaimu, et kui ta siseneb majja, tunneb ta ära selle maja vaimu. ... Palu Jumalalt ja Pühalt Vaimult, et saaksid [vaimu], et suudaksid olla samas vaimus, mis valitseb selles majas ... ja oskaksid lausuda lohutus- ja rahustussõnu, ning kui leiad, et su õel on külm, siis emba teda, nii nagu sa embad last, ja soojenda [ta] üles.”⁵

Viited

1. Vt www.jeesusekristusekirik.ee → 179. sügisene üldkonverents → Henry B.Eyring. Abiühingu kestav pärand.
2. Vt www.jeesusekristusekirik.ee → 179. sügisene üldkonverents → Julie B. Beck. Abiühing: püha töö.
3. Vt www.jeesusekristusekirik.ee → 177. sügisene üldkonverents → Thomas S. Monson. Kolm eesmärki, mis teid juhatavad.
4. Vt *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011, lk 105.
5. Eliza R. Snow tsitaat, *Daughters in My Kingdom*, lk 108.

Mida saan teha mina?

1. Mida saan teha mina, et mu õed tunneksid, et olen nende sõber, et armastan neid ja hoolin?
2. Kuidas saan ise paremaks, kui hoolitsen teiste eest, kui hoolin teistest?

Loe lisaks Internetist www.reliefsociety.lds.org.